

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/59/2023
Identifikačné číslo spisu: 8314204010
Dátum vydania rozhodnutia: 28.05.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:8314204010.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti CHEMES, a. s. Humenné, Humenné, Chemlonská 1, IČO: 31 695 426, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Bröstl & Čentík s. r. o., Košice, Rázusova 1, proti žalovanej Z. O. K., narodenej XX. O. XXXX, G., O. D. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Havlátom, Bratislava, Rudnayovo nám. 1, o ochranu dobrej povesti právnickej osoby, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6C/23/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18. novembra 2019 sp. zn. 13Co/29/2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 18. novembra 2019 sp. zn. 13Co/29/2018 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Humenné z 20. júna 2018 č. k. 6C/23/2014-262 v spojení s jeho doplnčacím rozsudkom z 20. septembra 2018 č. k. 6C/23/2014-298 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Humenné na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 20. júna 2018 č. k. 6C/23/2014-262 v spojení s doplnčacím rozsudkom z 20. septembra 2018 č. k. 6C/23/2014-298 zamietol žalobu o ochranu dobrej povesti právnickej osoby, na základe ktorej sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej ospravedlnenia za výroky prednesené na zasadnutí Mestského zastupiteľstva mesta Humenné dňa 31. októbra 2013 z dôvodu prednesenia nepravdivých skutkových tvrdení a neprimeraných hodnotiacich úsudkov, ktorými podľa tvrdenia žalobkyne bolo zasiahnuté do dobrej povesti obchodnej spoločnosti CHEMES, a. s. Humenné. Žalobkyňa nebola úspešná ani v časti uplatneného nároku o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 3.000 eur. Súčasne vyslovil, že žalovaná vo vzťahu k žalobkyňi má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Prvoinštančný súd spor o ochranu dobrej povesti žalobkyne právne posúdil podľa ustanovení § 19b, § 3, § 20 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), podľa článku 19, 26 Ústavy Slovenskej republiky, pričom sa zaoberal každým výrokom osobitne.

1.1. Vo vzťahu k prvému výroku: v priemyselnom parku Chemes „končia firmy pre zlé podmienky“ zastával názor, že ide o skutkové tvrdenie, pričom z celého kontextu prednesu nevyplýva, že by sa výrok mal vzťahovať práve na žalobkyňu. Vo svojom prednese žalovaná najprv poukázala na areál

Chemesu a následne uviedla, že žalobkyňa je prepojená s priemyselným parkom Chemes, kde končia firmy zväčša pre zlé podmienky. Žalobu v predmetnej časti označil súd prvej inštancie za nedôvodnú a zdôraznil, že mu je z úradnej moci známe, že v regióne Humenné pôsobí spoločnosť Priemyselný park Chemes, s. r. o., ktorej predmetom činnosti je prenájom nebytových priestorov a pozemkov firmám. Konateľom tejto spoločnosti je jeden z predsedov predstavenstva žalobkyne. V dôsledku doslovného spojenia firmy Chemes s Priemyselným parkom Chemes, „a to s poukazom na slová predtým vyslovené žalovanou, kde priestory firmy žalobkyne žalovaná označila ako areál Chemesu“, prvoinštančný súd dospel k záveru, že uvedené tvrdenie bolo prednesené nie proti žalobkyni, ale práve proti spoločnosti Priemyselný park Chemes, s. r. o.

1.2. Vyjadrenia obsiahnuté v rámci druhého výroku súd prvej inštancie vyhodnotil sčasti ako skutkové tvrdenia a sčasti ako hodnotiace úsudky, ktoré boli prednesené v rámci rozpravy s poslancom, ktorá sa týkala energetického projektu, ktorý bol vypracovaný pre mesto Humenné. V rámci tejto rozpravy bola poslancovi položená otázka. Išlo pritom o hodnotiaci úsudok, ktorý nie je možné v rámci celého kontextu vyhodnotiť ako objektívne spôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti žalobkyne.

1.3. Obsahom tretieho výroku podľa prvoinštančného súdu bolo uvedenie toho, že poslanec je partnerom žalobkyne, a následne toto svoje tvrdenie žalovaná spresnila, kde uviedla, že daný poslanec je zamestnancom firmy Energobyť, táto spoločnosť spolupracuje so spoločnosťou HES, v ktorej je väčšinovým akcionárom práve žalobkyňa. Išlo o skutkové tvrdenie žalovanej. Žalobkyňa uviedla, že ide o nepravdivé tvrdenie o tom, že ide o partnera žalobkyne. Žalovaná vo svojom prednese priamo na mestskom zastupiteľstve prvú časť svojho výroku následne dala na správnu mieru, keď bližšie ozrejmila vzťah poslancu k žalobkyni, teda jej prednes v danej časti nebol objektívne spôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti žalobkyne a nešlo ani o nepravdivé skutkové tvrdenie. Súd prvej inštancie ďalej zdôraznil, že žalobkyňa dôvodnosť žaloby vo vzťahu k druhému výroku a tretiemu výroku odôvodila aj tým, že výroky preukazujú prepojenie žalobkyne s poslancom mestského zastupiteľstva a budia dojem, akoby žalobkyňa využívala nejaké nekalé praktiky ovplyvňovaním poslancov. Podľa názoru konajúceho súdu však išlo o subjektívne zhodnotenie výrokov žalovanej, t. j. výroky, ktoré nie sú objektívne spôsobilé vyvolať ujmu na dobrej povesti žalobkyne, pričom z celého kontextu prejavu ani nevyplýva, žeby takýmito výroky žalovaná poukazovala na nekalé praktiky žalobkyne, resp. presadzovanie jej záujmu cez poslancov inak ako legálnou cestou.

1.4. Štvrtý výrok sa podľa prvoinštančného súdu netýkal samotnej žalobkyne, ale zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi Humenskou energetickou spoločnosťou, s. r. o., a mestom Humenné, pričom pokiaľ žalovaná uviedla svoj hodnotiaci úsudok v znení, že kto takúto zmluvu podpísal, tak sa dopustil sabotáže, mala na mysli zmluvné strany tejto zmluvy, a nie žalobkyňu.

1.5. Pri hodnotení piateho výroku súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná bola v inom konaní subjektom, voči ktorému sa pôvodne žalobkyňa domáhala sumy 200.000 eur a následne po čiastočnom späťvzati bol predmetom konania nárok na zaplatenie sumy 5.000 eur, a preto pokiaľ takéto skutočnosti žalovaná predniesla, nejedná sa o nepravdivé skutkové tvrdenia. Uvedené skutočnosti žalovaná v napadnutom výroku svojho prednesu aj uviedla; rovnako je pravdivé tvrdenie, že žalovaná bola úspešná v rámci prvoinštančného konania. Žalovaná pritom netvrdila, že vyhrala spor ako taký, a preto je jej skutkové tvrdenie pravdivé. Vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku žalovanej, že žaloba bola podaná z dôvodu, aby jej bol nahnaný strach, podľa prvoinštančného súdu túto časť výroku žalovaná adresovala pánovi A.. Z úradnej moci bolo pritom konajúcemu súdu známe, že pán A.Á. bol štatutárnym orgánom žalobkyne do 26. marca 2010 a v čase podania uvedenej žaloby už danú funkciu nezastával. Žalovaná preto nepoukazovala na konanie žalobkyne, ale zo súdu neznámych dôvodov túto časť prejavu adresovala konkrétnej fyzickej osobe, a teda prednesený výrok nemohol objektívne zasiahnuť do dobrej povesti žalobkyne.

1.6. Ohľadom šiesteho výroku súd prvej inštancie zdôraznil, že bolo na žalobkyni preukázať, že po predložení žiadosti o vydanie stavebného povolenia boli následne aj doklady z jej strany predložené mestskému úradu. Pravdivosť daného skutkového tvrdenia nemohla preukazovať žalovaná, a to

vzhľadom na obsah samotného výroku, kde tvrdila, že okrem stavebného povolenia predloženého v roku 2012 žalobkyňa žiadne doklady nepredložila. Súd bol názoru, že v tejto časti nedošlo k uneseniu dôkazného bremena o tom, že tento výrok je nepravdivý.

1.7. Okresný súd preto na podklade vykonaného dokazovania vyhodnotil formu a obsah prejavu žalovanej ako primerané. Vzhľadom na miesto a čas prednesu a účel výrokov zastával názor, že nevybočovali zo štandardného rámca hodnotiacich úsudkov bežne prezentovaných na zasadnutiach samosprávnych orgánov. Okresný súd preto dospel k záveru, že inkriminované výroky žalovanej nemožno považovať za neoprávnený zásah do dobrej povesti žalobkyne. Žalovaná inkriminovanými výroky realizovala svoje právo vyjadrovať názory a rozširovať informácie. Zároveň vzhľadom na obsah výrokov a použité výrazové prostriedky výroky neprekročili rámec prípustnej kritiky. Nešlo teda zo strany žalovanej o neoprávnený zásah do dobrej povesti žalobkyne, ktorý by bol objektívne spôsobilý privodiť jej ujmu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 18. novembra 2019 sp. zn. 13Co/29/2018 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil a stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Vo vzťahu k prvému výroku v priemyselnom parku Chemes „končia firmy pre zlé podmienky“, v rámci odvolacej námietky atakujúcej nesprávnosť posúdenia otázky aktívnej vecnej legitímácie v podstatnom zdôraznil, že možnosť domáhať sa ochrany dobrej povesti právnickej osoby je viazaná len na tú právnickú osobu, ktorá bola špecifikovaná a ktorej názov je zapísaný v obchodnom registri. Za nepochybné považoval, že právnická osoba Priemyselný park Chemes je osobou, ktorá je spôsobilá mať práva a povinnosti a bola nepochybné jednoznačne špecifikovaná vo výroku, ktorý predniesla žalovaná. Ide o spoločnosť Priemyselný park Chemes, ktorá je zapísaná v Obchodnom registri a len táto právnická osoba má právo domáhať sa návrhom prípadného zásahu do jej dobrej povesti. V danom prípade je žalobkyňou spoločnosť Chemes, a. s. Humenné, ktorá teda nepochybné nie je aktívne vecne legitimovaná v súvislosti s vyššie uvedenými tvrdeniami. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažoval odvolaciu námietku za dôvodnú. K odvolacím tvrdeniam žalobkyne, že nemusí byť presne označená dotknutá osoba, ale postačuje uvedenie údajov, ktoré navodzujú spojitost' s určitou právnickou osobou, a že samotná žalobkyňa dodáva energie do priemyselného parku Chemes, odvolací súd uviedol, že ide o tvrdenia, ktorým nemožno priznať právnu relevanciu vo vzťahu k prejednávánemu nároku. Mal za nepochybné, že možnosť domáhať sa ochrany dobrej povesti právnickej osoby je viazaná len na tú právnickú osobu, ktorá bola špecifikovaná a ktorej názov je zapísaný v obchodnom registri. Ostatnú argumentáciu neprijal ako dôvodnú bez ohľadu na to, či takáto podobne nazvaná právnická osoba by bola spoločníkom v právnickej osobe alebo nie.

2.2. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd doplnil, že bolo nevyhnutné tak, ako to urobil aj súd prvej inštancie, zhodnotiť predmetné výroky v kontexte situácie, za ktorej odzneli. Išlo o zasadnutie mestského zastupiteľstva, pričom základnou úlohou obce alebo mesta je starostlivosť o všestranný rozvoj územia, ako aj o potreby ich obyvateľov. Je nepochybné, že pri prerokúvaní jednotlivých otázok potrieb mesta dochádza k nevyhnutnému konfliktu medzi predstaviteľmi jednotlivých koncepcií, ktorého hlavnou úlohou je dospieť k všeobecnému konsenzu, ktorý bude prospešný pre rozvoj mesta, ako aj pre potreby jeho obyvateľov. Pri prejednávaní takýchto koncepčných otázok je nevyhnutný stret jednotlivých myšlienok a názorov, ktoré nepochybné v záujme všeobecného „blaha“ môžu byť prezentované aj formou, ktorá je prednesená nadnesene či na úrovni zveličujúcich či šokujúcich názorov. Berúc do úvahy zásadu primeranosti, je však v záujme dosiahnutia verejno-prospešného cieľa nevyhnutné pripustiť v rámci zasadnutí mestského zastupiteľstva či obecného zastupiteľstva to, aby takéto názory odzneli, boli verejne odprezentované a keďže ide o základné právo na slobodu prejavu, nemožno pri zhodnotení zásady primeranosti dospieť k záveru, že takéto prednesy žalovanej prednesené v rámci debaty o energetickej situácii mesta Humenné mohli byť zásahom do dobrého mena právnickej osoby. Odvolací súd uzavrel, že nakoľko sa v danom prípade jedná aj o základné právo na slobodu prejavu, nemožno pri zhodnotení zásady primeranosti dospieť k záveru, že

tvrdenia žalovanej prednesené v rámci debaty o energetickej situácii mesta Humenné mohli byť zásahom do dobrého mena právnickej osoby. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolatelka“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) a z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP (rozhodnutie odvolacieho súdu spočívalo v nesprávnom právnom posúdení veci). Namietala nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keďže odvolací súd sa nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami, ktoré v konaní uviedla, a to najmä vo vzťahu k jej aktívnej vecnej legitimácii v spore. Rovnako žalobkyňa namietala nedostatočné odôvodnenie ohľadom ďalších výrokov žalovanej, pri ktorých súd len všeobecne konštatoval, že sa nejedná o neoprávnený zásah do dobrej povesti žalobkyne. V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP poukázala na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu v otázke posúdenia neoprávnenosti zásahu do dobrej povesti právnickej osoby a to napr. R 103/1967, sp. zn. 4Cdo/212/2007, 1Cdo/113/2009, 4Cdo/149/2009, v zmysle ktorej je podľa § 19b ods. 3 OZ neoprávneným zásahom objektívne spôsobilým vyvolať ujmu na dobrej povesti právnickej osoby zásadne každé nepravdivé alebo pravdu skresľujúce tvrdenie, ako aj neoprávnená kritika. Odvolací súd sa od nej odklonil, aj keď nebola preukázaná pravdivosť výrokov žalovanej.

3.1. Dovolatelka k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, t. j. či je vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobkyne potrebné, aby výrok (vyjadrenie žalovanej) obsahoval celé a presné označenie obchodného mena dotknutej právnickej osoby alebo postačuje, ak výrok obsahuje také identifikačné znaky právnickej osoby, prostredníctvom ktorých možno túto osobu spoľahlivo a dostatočným spôsobom identifikovať. Záver odvolacieho súdu, že z výroku žalovanej nebolo možné jednoznačne špecifikovať, že má ísť o žalobkyňu, považovala za formalistický a nesprávny a vyjadrila presvedčenie, že pre vytvorenie záveru, koho sa určitý výrok týka, je postačujúce, ak je z výroku a jeho kontextu dostatočne zrejmé, o akú osobu sa jedná; pritom nemusí byť osoba, ktorej sa tento neoprávnený zásah do dobrej povesti týka, identifikovaná celým obchodným menom. Žalobkyňa doplnila, že témou mestského zastupiteľstva bola energetika a výrobcom energií v priemyselnom parku je Chemes, a. s. Humenné, preto vychádzajúc zo súvislosti prejavu žalovanej a kontextu programu mestského zastupiteľstva sa výroky žalovanej týkali žalobkyne. Napokon dovolateľka poukázala na to, že v tomto smere nie je vylúčená ani pluralita subjektov oprávnených domáhať sa práva na ochranu dobrej povesti, keďže v názve tak žalobkyne ako aj spoločnosti Priemyselný park Chemes, s. r. o. je označenie Chemes, čo môže vyvolávať u adresátov prejavu možnosť zámenny týchto subjektov. Na základe uvedeného navrhla, aby dovolací súd zrušil rozhodnutia súdov nižších inštancií a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmenil napadnuté rozhodnutie a žalobe vyhovel v celom rozsahu.

4. Žalovaná sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. mája 2022 sp. zn. 8Cdo/185/2020 (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) bolo dovolanie žalobkyne zamietnuté. Podľa najvyššieho súdu žalobkyňa neopodstatnene namietala, že jej odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP) a vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolací súd uzavrel, že súdy nižších inštancií sa náležite vysporiadali s doterajšou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu v otázke posúdenia zákonných predpokladov pre uplatnenie práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby. K dovolaciemu dôvodu uplatnenému podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP akcentoval, že žalobkyňa náležitým spôsobom nevymedzila právnu otázku zásadného významu v súlade s ustanovením § 432 až § 435 CSP z toho dôvodu, že námietky týkajúce sa konkrétneho označenia obchodného mena právnickej osoby, formulácie posudzovaného výroku z

hľadiska jeho jazykového vyjadrenia, či kontextu, v akom bol prednesený, ktoré boli dovolateľkou prezentované v súvislosti s posúdením toho, či smerovali voči konkrétnej právnickej osobe, sa týkajú skutkového stavu. Otázka, či z výroku žalovanej bolo alebo nebolo možné jednoznačne špecifikovať, že má ísť o žalobkyňu, je otázkou skutkovou, keď sudy nižších inštancií jednoznačne ustálili, že konkrétne tvrdenia žalovanej boli prednesené nie voči žalobkyni, ale voči spoločnosti Priemyselny park Chemes, s. r. o. Keďže dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení ani na prehodnotenie vykonaných dôkazov, predmetnú dovoláciu argumentáciu týkajúcu sa skutkového stavu najvyšší súd považoval za nespôsobilú založiť prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Vzhľadom na vyššie uvedené podané dovolanie v zmysle § 448 CSP en bloc zamietol.

6. Na základe ústavnej sťažnosti žalovanej Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) nálezom z 15. marca 2023 sp. zn. IV. ÚS 573/2022-53 rozhodol, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 8Cdo/185/2020 z 25. mája 2022 bolo porušené základné právo sťažovateľky (žalobkyne) na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozsudok najvyššieho súdu zrušil a vec vrátil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

6.1. Ústavný súd v odôvodnení nálezu priblížil, že podstatou námietok sťažovateľky je arbitrárnosť a nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku najvyššieho súdu v kontexte sťažovateľkou prezentovaných dovolacích námietok, ktorými atakovala nedostatočnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj nesprávne právne posúdenie veci; sťažovateľka namietala arbitrárnosť rozhodnutia dovolacieho súdu v súvislosti s dovolacím dôvodom nesprávneho právneho posúdenia podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, atakovala posúdenie ňou prezentovanej dovolacej argumentácie, predovšetkým záver dovolacieho súdu o tom, že otázka formulovaná v kontexte aktívnej vecnej legitímácie sťažovateľky je otázkou skutkovou; tento záver považovala za formalistický. Prisvedčil žalobkyni, že otázka formulovaná sťažovateľkou v kontexte dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP sa týkala aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní o ochranu dobrej povesti právnickej osoby. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva - v konaniach o ochranu dobrej povesti právnickej osoby má aktívnu vecnú legitímáciu ten, kto je nositeľom takéhoto práva.

6.2. Ústavný súd podrobil kritike najvyšší súd, pokiaľ vyhodnotil dovoláciu argumentáciu sťažovateľky ako nespôsobilú založiť prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP z dôvodu, že otázka je otázkou skutkovou. Podľa ústavného súdu najvyšší súd vyhodnotil dovoláciu argumentáciu zjavne ústavne neudržateľným spôsobom, keď skutkový charakter otázky identifikoval v zameraní otázky na zistenie, či z výroku žalovanej bolo/nebolo možné jednoznačne špecifikovať, že inkrimovaný výrok sa týka sťažovateľky - žalobkyne; mal za to, že otázka tak, ako bola formulovaná sťažovateľkou takýto záver o jej skutkovom charaktere nepripúšťa. Otázka formulovaná sťažovateľkou bola priamo zameraná, resp. atakovala právne posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne z pohľadu, či sa pre záver o aktívnej vecnej legitímácii vyžaduje celé a presné označenie obchodného mena právnickej osoby alebo postačujú identifikačné znaky právnickej osoby, ktoré túto dovoľujú identifikovať aj bez uvedenia celého obchodného mena.

6.3. Zdôraznil, že najvyšší súd posúdil sťažovateľkou formulovanú otázku, ako aj odôvodnenie k nej, formalisticky, nerešpektujúc svoju vlastnú judikatúru týkajúcu sa toho, čo možno považovať za otázku skutkovú a otázku právnú. Uvedené formalistické posúdenie otázky viedlo k aplikácii príslušných ustanovení upravujúcich dovolacie konanie smerujúce k ústavne neakceptovateľnému záveru o neprípustnosti dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, a tým aj k ústavne neakceptovateľnému zamedzeniu prístupu sťažovateľky k dovolaniu, čo bolo pre ústavný súd dostatočným podkladom na záver o tom, že napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu došlo k porušeniu základného práva žalobkyne na súdnu ochranu a jej práva na spravodlivé súdne konanie.

6.4. V inštruktážnej časti kasačného nálezu ústavný súd poznamenal, že nakoľko napadnutý rozsudok najvyššieho súdu zrušil pre dôvodnosť sťažovateľkou uplatňovanej námietky týkajúcej sa právneho

posúdenia v kontexte dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, ďalšími námietkami, ktorými žalobkyňa odôvodňovala porušenie identických práv zaručených ústavou a dohovorom v kontexte dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) CSP, sa už nemusel zaoberať; vzhľadom na skutočnosť, že vyslovenie porušenia práv zaručených ústavou a dohovorom sa dotýka dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, v rámci ktorého sa bude po vrátení veci posudzovať právna otázka determinujúca aktívnu vecnú legitimáciu, posúdenie námietky arbitrárnosti odôvodnenia najvyššieho súdu pri vyhodnocovaní vady zmätočnosti atakujúcej (aj) otázku aktívnej vecnej legitimácie z pohľadu nedostatočnosti vysporiadania sa s námietkami prezentovanými sťažovateľkou v odvolacom konaní je v tomto štádiu minimálne predčasné. Vecným posúdením príslušnej argumentácie by ústavný súd mohol svojimi postojmi prejedukovať záver k otázke aktívnej vecnej argumentácie, čo je v podmienkach právneho štátu rešpektujúceho princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov nežiaduce. Ďalej uviedol, že v súvislosti s namietaným dovolacím dôvodom nesprávneho právneho posúdenia podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP najvyšší súd skúmal odklon od ustálenej rozhodovacej praxe v otázke posúdenia zákonných predpokladov uplatnenia práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby aj z pohľadu, či sa jednotlivé výroky týkajú samotnej žalobkyne, t. j. aj z pohľadu jej vecnej legitimácie. Z dôvodu čiastočného prekrytia vecnej argumentácie mal ústavný súd za predčasné aj preskúmanie námietky týkajúcej sa arbitrárnosti vysporiadania sa najvyššieho súdu s dovolacou argumentáciou v súvislosti s namietaným dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP - odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázke zásahu do dobrej povesti sťažovateľky výrokmi žalovanej. Ústavný súd uzavrel, že keďže prípadný výsledok posúdenia dovolacieho dôvodu podaného podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP môže mať vplyv na posúdenie argumentácie sťažovateľky v kontexte dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP, napadnutý rozsudok najvyššieho súdu zrušil ako celok a najvyššiemu súdu uložil rozhodnúť vo veci dovolania opätovne.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), viazaný právnym názorom ústavného súdu, ktorý vyslovil v náleze (§ 134 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z.) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. V hierarchii postupu dovolacieho prieskumu platí, že dovolací súd najprv skúma prípustnosť dovolania z dôvodu zmätočnosti a až ak namietaný dôvod podľa § 420 CSP preukázaný nie je, pristúpi subsidiárne dovolací súd k prieskumu dovolacieho dôvodu spočívajúceho v správnosti právneho posúdenia veci (§ 421 CSP). Vychádzajúc z vyššie uvedeného dovolací súd prednostne pristúpil k posúdeniu existencie namietanej vady podľa § 420 písm. f) CSP.

10.1. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 SP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

12. Dovolateľka vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietala nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

14. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, 5Cdo/57/2019) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

15. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Súd oboch nižších inštancií v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, prečo nevykonali ďalšie navrhnuté dôkazy, a zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Myšlienkový postup súdov je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali.

15.1. Z odôvodnenia rozhodnutí súdov (oboch) nižších inštancií je zrejmé, z akých skutkových zistení a právnych úvah vychádzali, keď dospeli k záveru o nedôvodnosti žalobkyňou uplatneného nároku. Odvolací súd zrozumiteľne objasnil, z akých dôvodov mal v preskúmvanej veci za to, že prednesmi (tvrdeniami) žalovanej nedošlo k zásahu do dobrej povesti právnickej osoby (žalobkyne).

15.2. Žalobkyňa odvolaciemu súdu konkrétne vyčítala, že sa súd nevysporiadal so všetkými pre konanie podstatnými a rozhodujúcimi skutočnosťami, najmä s argumentami týkajúcimi sa aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v súvislosti s výrokom žalovanej, že „v priemyselnom parku Chemes končia firmy pre zlé podmienky“. Dovolací súd však takúto vadu v posudzovanom spore nezistil a na bližšie objasnenie veci uvádza, že odvolací súd s poukazom na § 19b ods. 1 až 3 OZ konštatoval, že z výpisu Obchodného registra nepochybne vyplýva skutočnosť, že spoločnosť Priemyselný park Chemes je samostatnou právnickou osobou, ktorá je zapísaná v Obchodnom registri a len táto právnická osoba má právo domáhať sa návrhom prípadného zásahu do jej dobrej povesti. Z uvedeného potom zastával názor, že spoločnosť Chemes a. s., Humenné, ktorá je v danom spore žalobkyňou, nie je aktívne vecne legitimovaná v súvislosti s predmetným tvrdením žalovanej. Odvolací súd doplnil, že aktívne legitimovaným subjektom pre nárok na ochranu názvu právnickej osoby je teda len právnická osoba,

ktorá má na názov právo, pričom právo na názov je absolútnej povahy a ako také nie je samostatne prevoditeľné. K odvolacím tvrdeniam žalobkyne, že nemusí byť presne označená dotknutá osoba, ale postačuje uvedenie údajov, ktoré navodzujú spojitosť s určitou právnickou osobou a že samotná žalobkyňa dodáva energie do Priemyselného parku, odvolací súd pripomenul, že ide o tvrdenia, ktorým nemožno priznať právnu relevanciu vo vzťahu k prejednávánemu nároku. Vychádzajúc z dotknutých ustanovení Občianskeho zákonníka zaujal názor, že možnosť domáhať sa ochrany dobrej povesti právnickej osoby je viazaná len pre tú právnickú osobu, ktorá bola špecifikovaná a ktorej názov je zapísaný v Obchodnom registri. K ostatnej argumentácii v tomto kontexte odvolací súd dodal, že ju nemožno prijať ako dôvodnú bez ohľadu na to, či podobne nazvaná právnická osoba by bola spoločníkom v právnickej osobe alebo nie a je nepochybné, že právnická osoba Priemyselný park Chemes je osobou, ktorá je spôsobilá mať práva a povinnosti a táto bola jednoznačne špecifikovaná vo výroku, ktorý predniesla žalovaná.

15.3. Na uvedenom základe dovolací súd neakceptoval opodstatnenosť dôvodov, ktorými dovolateľka argumentovala v dovolaní, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je nedostatočné, lebo sa nevysporiadalo so všetkými relevantnými skutočnosťami uvádzanými žalobkyňou v dovolaní, vrátane argumentov týkajúcich sa jej aktívnej vecnej legitímácie; dovolacie námietky žalobkyne sú v tomto smere právne irelevantné.

15.4. Odvolací súd sa zároveň riadne vysporiadal s odvolacími námietkami týkajúcimi sa ďalších výrokov prednesených žalovanou, keď sa predovšetkým stotožnil s obsahom detailnej argumentácie súdu prvej inštancie k tejto problematike a neopomenul upriamiť pozornosť na kontext, v akom boli predmetné výroky prednesené.

15.5. Dovolací súd v tejto súvislosti osobitne vyzdvihuje zdôvodnenie neúspechu žalobkyňou uplatneného nároku súdom prvej inštancie, a to vo vzťahu ku každému z výrokov, na základe ktorých sa žalobkyňa domáhala ochrany v tomto konaní. Súd prvej inštancie sa v odsekoch 32. až 39. svojho odôvodnenia jednotlivito vysporiadal s každým sporným prednesom žalovanej, a to zo všetkých hľadísk (forma a obsah sporného prejavu, skutkové tvrdenia a hodnotiace úsudky, primeranosť prejavov, aplikácia testu proporcionality) relevantných pri posudzovaní neoprávnenosti zásahu do dobrej povesti.

15.6. Odvolací súd v tejto korelácii zdôraznil aj kontext súdeného prípadu, keďže ako je známe, jednalo sa o zasadnutie mestského zastupiteľstva, kedy sú prejednávané otázky všeobecne prospešného záujmu s tým, že pri prerokúvaní jednotlivých otázok potrieb mesta prichádza ku konfliktu medzi predstaviteľmi jednotlivých koncepcií, smerujúcemu k dosiahnutiu všeobecného konsenzu, ktorý bude prospešný pre rozvoj mesta ako aj pre potreby jej obyvateľov. Doplnil, že pri prejednávaní takýchto koncepčných otázok je nevyhnutný stret jednotlivých myšlienok a názorov, ktoré nepochybne v záujme všeobecného „blaha“ môžu byť prezentované aj formou, ktorá je prednesená nadnesene či na úrovni zveličujúcich či šokujúcich názorov. Odvolací súd naostatok, nazerajúc na uvedené výroky optikou práva na slobodu prejavu dospel rovnako k záveru, že výroky žalovanej prednesené v rámci debaty o energetickej situácii mesta Humenné, nemohli byť zásahom do dobrého mena právnickej osoby.

16. So zreteľom na uvedené možno súhrnne konštatovať, že odvolací súd pri hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov neopomenul vziať do úvahy žiadnu z namietaných skutočností, či skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, a je zrejme, ako a z akých dôvodov meritórne vo veci samej rozhodol. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) spĺňa požiadavky zákonného ustanovenia § 393 CSP týkajúceho sa náležitostí odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalobkyňa sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jej predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľka so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho

právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

17. Keďže dovolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa neopodstatnene namieta, že jej odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP), pristúpil k posúdeniu dovolania žalobkyne aj z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu - nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

18. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

19. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a) CSP je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“. V zmysle judikátu najvyššieho súdu R 71/2018 patria do tohto pojmu predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Jeho súčasťou je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili.

20. Žalobkyňa vyvodzovala prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP (odvolací súd sa svojím rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu) a z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP (právna otázka nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená).

20.1. Dovolateľka primárne preferovala prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP; a len pre prípad, ak by bol dovolací súd názoru, že žalobkyňou prezentovaná interpretácia k určení aktívnej vecnej legitímácie (týkajúca sa prvého výroku) vyplýva z rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/429/2014 (pre záver o stotožnení osoby, ktorá je označená v písomnom prejave, s osobou zásahom dotknutou je v niektorých prípadoch postačujúce jej označenie aj len iniciálkami, pokiaľ je takéto označenie doplnené niektorými ďalšími údajmi) a toto ojedinelé rozhodnutie, by bolo možné považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (keďže názor na túto právnu otázku nie je v judikatúre vo vzťahu k ochrane dobrej povesti právnickej osoby jednoznačne formulovaný, ale môže, hoci nemusí z nej nepriamo vyplývať), navrhla, aby bolo dovolanie posudzované podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP, t. j. že odvolací súd sa pri riešení nastolenej právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

20.2. Pri skúmaní prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP sa dovolací súd zameriava na zistenie a posúdenie vzťahu medzi dovolateľom označeným existujúcim rozhodnutím dovolacieho súdu (judikátom), ktoré tvorí súčasť jeho ustálenej rozhodovacej praxe, a novým prípadom. Vychádzajúc z kontextu skoršieho rozhodnutia (judikátu) a jeho skutkového vymedzenia pri tom za pomoci abstrakcie interpretuje v judikáte vyjadrené právne pravidlo (ratio).

20.3. Dovolateľka na doloženie odklonu odvolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP poukázala na uznesenie dovolacieho súdu zo 14. apríla 2016 sp. zn. 3Cdo/429/2014, ktorého analytická právna veta znie: „Pre záver o stotožnení osoby, ktorá je označená v písomnom prejave, s osobou

zásahom dotknutou je v niektorých prípadoch postačujúce jej označenie aj len iniciálkami, pokiaľ je takéto označenie doplnené niektorými ďalšími údajmi. Fotografia domu s textom, ktorý vysvetľuje, že ide o dom osoby označenej iniciálkami, významne prispieva k možnosti, že napríklad rodinní príslušníci žalobcu, jeho susedia, ale tiež všetky ďalšie osoby, ktoré z nejakého dôvodu poznajú dom, stotožnia osobu spomenutú v článku.“

20.4. Keďže dovolateľkou označené uznesenie najvyššieho súdu sa netýka ochrany dobrej povesti právnickej osoby, ale ochrany osobnosti fyzickej osoby (žalobca sa tu domáhal ochrany osobnosti, do ktorej mu podľa neho bolo zasiahnuté článkom uverejneným v žalovanom médiu, pričom súd prvej inštancie vychádzal z názoru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný - lebo mal za to, že bežný čitateľ článku stotožnil v ňom uvedenú osobu „L. J.“ so žalobcom; odvolací súd vychádzal z opačného názoru), vec prejednávajúci senát dospel k záveru, že uznesenie sp. zn. 3Cdo/429/2014 nie je vo vzťahu k preskúmvanej veci prílišné pre odlišnosť nielen skutkových okolností, ale predovšetkým právnej otázky v ňom riešenej. V predmetnom uznesení sa totiž najvyšší súd zaoberal otázkou stotožnenia fyzickej osoby označenej v písomnom prejave, s osobou zásahom dotknutou. Otázkou, či je v niektorých prípadoch postačujúce jej označenie aj len iniciálkami, pokiaľ je takéto označenie doplnené niektorými ďalšími údajmi, dovolateľka v podanom dovolaní nenamietala a v skúmanej veci ani nebola predmetom posúdenia odvolacím súdom, pričom medzi stranami nešlo o otázku spornú. Zásada o analógii v skutkovom a právnom stave ako nevyhnutného predpokladu aplikácie ustálenej rozhodovacej praxe je aplikovateľná aj na aktuálne rozhodovanie dovolacieho súdu. Žalobkyňou označené rozhodnutie najvyššieho súdu nepredstavuje ustálenú rozhodovaciu prax pre prejednávany prípad, nakoľko predmetné rozhodnutie nerieši skutkovo a právne analogickú situáciu, o akú ide v danej veci; pomerované touto optikou bola v tejto časti preto vylúčená prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

21. Okrem toho žalobkyňa namietala nesprávne posúdenie neoprávnenosti zásahu do dobrej povesti žalobkyne výrokmi žalovanej, ktorými sa zaoberal odvolací súd v ods. 23. odôvodnenia a súd prvej inštancie v odsekoch 33. až 39. (všetkými okrem prvého výroku). Podľa jej názoru sa pri riešení uvedenej otázky odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

22. Dovolací súd už v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/34/2020 uviedol, že občianskoprávna ochrana dobrej povesti právnickej osoby vyplývajúca z ustanovenia § 19b ods. 2, ods. 3 OZ prichádza do úvahy vtedy, ak nepravdivé tvrdenie a neprímeraný hodnotiaci úsudok je považovaný za neoprávnený zásah, ktorý z objektívneho hľadiska bol spôsobilý privodiť ujmu do práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby. Medzi neoprávneným zásahom a vzniknutou ujmom na dobrej povesti právnickej osoby musí byť príčinná súvislosť.

23. Podľa čl. 19 ods. 1 ústavného zákona č. 460/1992 Z. z. Ústavy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústava“) každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

24. Podľa čl. 26 ods. 1, ods. 2 veta prvá, ods. 4 ústavy, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

25. Podľa čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

26. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

27. Sloboda prejavu je základným pilierom demokratickej spoločnosti, v ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k verejným veciam a vynášať o nich hodnotové súdy. K veciam verejným nepochybne patrí činnosť orgánov verejnej moci, vrátane rozhodovacej činnosti súdov, ako aj činnosť osôb pôsobiacich vo verejnom živote. Sloboda prejavu však nie je bezbrehá; ústavou zaručené právo vyjadrovať svoje názory je obsahovo obmedzené právami iných, najmä čl. 19 ústavy. Pri kolízii oboch ústavou garantovaných práv a aplikácii ustanovenia § 19b ods. 3 OZ v súvislosti s uplatňovaním ochrany dobrej povesti právnickej osoby, je povinnosťou súdu vždy interpretovať jednotlivé zákonné ustanovenia z pohľadu účelu a zmyslu ochrany ústavou garantovaných práv a slobôd. Pri strete slobody prejavu s právom na ochranu dobrej povesti právnickej osoby je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) porušenia základného práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby v kontexte so slobodou prejavu a s právom na informácie so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. Teória a súdna prax preto rozlišuje medzi skutkovými tvrdeniami, u ktorých možno zisťovať ich pravdivosť a hodnotovými úsudkami, kde tá možnosť je podstatne obmedzená (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009 sp. zn. II. ÚS 152/08).

28. Test proporcionality (stricto sensu) ako súbor získaných informácií pomáha orgánu aplikácie práva zistiť, či zásah do základných práv a slobôd (ne)bol v súlade s ústavou, ako aj jeho primeranosť voči cieľu, ktorý sa obmedzením sleduje. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že obmedzenie akéhokoľvek základného práva alebo slobody, t. j. aj slobody prejavu možno považovať za ústavne akceptovateľné len vtedy, ak ide o obmedzenie, ktoré bolo ustanovené zákonom, resp. na základe zákona, zodpovedá niektorému ustanovenému legitímnemu cieľu a je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa. Ospravedlňuje ho existencia naliehavej spoločenskej potreby a primerane (spravodlivo) vyvážený vzťah medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom, t. j. musí ísť o obmedzenie, ktoré je v súlade so zásadou proporcionality (napr. I. ÚS 416/2011, m. m. I. ÚS 4/02, I. ÚS 36/02, I. ÚS 193/03).

29. Dovolací súd pre úplnosť v tejto súvislosti zdôrazňuje, že porušenie práva na dobrú povest' môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú difamačné, a tak spôsobilé privodiť ujmu na dobrej povesti dotknutého subjektu, o takéto tvrdenia však nešlo. Hodnotiaci úsudok a tvrdenie skutočnosti sa zásadným spôsobom líšia, lebo kým existencia skutočnosti môže byť preukázaná, pravdivosť hodnotiacich úsudkov nie je dokázateľná, keďže tie nepopisujú skutočnosť, ale naopak ju (viac alebo menej) voľne interpretujú, čo ale neznamená, že sú v rámci konania o ochranu dobrej povesti celkom nenapadnuteľné (napr. uznesenie najvyššieho súdu z 23. septembra 2009 sp. zn. 4Cdo/212/2007).

30. Aj Európsky súd pre ľudské práva pri posudzovaní limitov slobody prejavu starostlivo rozlišuje medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami. Existenciu faktov možno preukázať, zatiaľ čo otázka pravdivosti hodnotiacich úsudkov nepripúšťa dôkazy (Lingens c. Rakúsko, rozsudok z roku 1986, obdobne Feldek c. Slovenská republika, rozsudok z 27. februára 2001). Aj keď hodnotiaci úsudok vzhľadom na svoj subjektívny charakter vylučuje dôkaz pravdy, musí vychádzať z dostatočného faktického základu (Jeruzalem c. Rakúsko, rozsudok z 27. februára 2001).

31. Vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolací súd dospel k záveru, že súdy nižších inštancií sa náležite vysporiadali s doterajšou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu v otázke posúdenia zákonných predpokladov pre uplatnenie práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby, keď dôsledne rešpektovali vyššie uvedené výkladové pravidlá vo vzťahu ku každému zo sporných výrokov žalovanej.

31.1. Rozhodnutie súdu prvej inštancie (s ktorým tvorí potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu jeden vecný celok) v odsekoch 33. až 39. odôvodnenia obsahuje detailné vyhodnotenie formy a obsahu jednotlivých prednesov žalovanej. Súd prvej inštancie primárne rozlišoval, či išlo v danom prípade o skutkové tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok a následne posudzoval pravdivosť vyslovených skutkových tvrdení a zároveň prostredníctvom aplikácie testu proporcionality hodnotil spôsobilosť každého z výrokov (vrátane hodnotiacich úsudkov) privodiť ujmu na dobrej povesti žalobkyne. Súd v danej veci tiež dôsledne skúmali, či sa jednotlivé výroky týkali samotnej žalobkyne a ich závery ani v tejto časti nemožno považovať za neadekvátne.

31.2. Napokon nebolo možné ponechať bez povšimnutia ani to, že sudy nižších inštancií posudzovali výroky žalovanej aj z hľadiska toho, v akom kontexte boli prednesené a správne konštatovali, že žalovaná inkriminovanými výrokmi realizovala svoje ústavné právo vyjadrovať názory a rozširovať informácie. Zároveň dospeli k legitímnemu hodnoteniu v otázke prijateľnej kritiky, že vzhľadom na obsah výrokov a použité výrazové prostriedky, sporné výroky neprekročili rámec prípustnej kritiky. Po preskúmaní jednotlivých výrokov v korelácii s miestom a toho, pri akej príležitosti odzneli (zasadnutie mestského zastupiteľstva) nie je možné uvedené závery považovať za nesúladné s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu.

32. Uplatnený dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP preto dovolací súd nepovažoval za relevantný z hľadiska prípustnosti dovolania, lebo napadnutým rozhodnutím nedošlo k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázke posúdenia neoprávnenosti zásahu objektívne spôsobilého vyvolať ujmu na dobrej povesti právnickej osoby (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/34/2020, 4Cdo/149/2009, 4Cdo/212/2007, 1Cdo/113/2009).

33. Pre procesnú situáciu, v ktorej § 421 ods. 1 písm. b) CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zdefiniuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia môže byť pritom len otázka právna (teda nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázky síce riešené súdmi v priebehu konania, avšak netvoriace základ ich rozhodnutí, nemajú relevanciu v zmysle tohto ustanovenia. Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní. Právne otázky, dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia.

34. Dovolateľka namietala nesprávnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom, ktorý podľa nej podal výklad, ktorý je formalistický a nesprávny, keďže pre danosť aktívnej vecnej legitímácie v konaní o ochranu dobrej povesti právnickej osoby je postačujúce, ak je v predmetnom výroku, ktorým malo dôjsť k zásahu, dostatočne identifikovaná spôsobom, na základe ktorého ju možno spoľahlivo určiť. Inak povedané, podľa dovolateľky na konštatovanie neoprávnenosti zásahu do dobrej povesti právnickej osoby nemusí byť osoba, ktorej sa zásah týka, identifikovaná celým obchodným menom, postačí, ak je z predmetného výroku zrejmé, že sa týka konkrétnej osoby.

35. Riadiac sa právnym názorom ústavného súdu, ktorý vyslovil v kasačnom náleze (§ 134 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z.), rešpektujúc obsah a zmysel práv, ktorých porušenie bolo ústavným súdom zistené, dovolací súd uzatvára, že dovolateľka neborejila proti skutkovým zisteniam súdov nižších inštancií, ale položenou otázkou oponovala proti nesprávnemu právnemu posúdeniu aktívnej vecnej legitímácie z pohľadu, či sa „pre záver o aktívnej vecnej legitímácii vyžaduje celé a presné označenie obchodného mena právnickej osoby alebo postačujú identifikačné znaky právnickej osoby, ktoré túto dovoľujú identifikovať aj bez uvedenia celého obchodného mena.“

36. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod bol vymedzený v zákonných mantineloch § 432 ods. 2 CSP, dovolací súd dospel k záveru, že bol splnený predpoklad prípustnosti

dovolania vyplývajúci z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Rozhodnutie odvolacieho súdu totiž záviselo od vyriešenia dovolateľom vymedzenej právnej otázky, ktorá dovolacím súdom v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Po konštatovaní prípustnosti dovolania podrobil dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu meritórnemu dovolaciemu prieskumu a pristúpil k posúdeniu dôvodnosti dovolania z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu, t. j. z hľadiska právneho posúdenia veci odvolacím súdom vo vymedzenej právnej otázke.

37. Otázka formulovaná dovolateľkou v kontexte dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP sa týkala aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní o ochranu dobrej povesti právnickej osoby.

38. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva; v konaniach o ochranu dobrej povesti právnickej osoby má aktívnu vecnú legitímáciu ten, kto je nositeľom takéhoto práva.

39. Podľa § 19b ods. 1 OZ právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení. Pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch (ods. 2). Odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby (ods. 3).

39.1. Aktívne legitímovanými sú nositelia práva na ochranu dobrej povesti, teda právnické osoby, proti ktorým bolo zasiahnuté do dobrej povesti. Legitímovaná je iba samotná právnická osoba, nie je možné, aby členovia štatutárnych orgánov, hoci sa cítia subjektívne poškodení, žalovali iných na ochranu svojej vlastnej osobnosti, pokiaľ zásah bol spôsobený právnickej osobe. Právnická osoba je na podanie žaloby na ochranu osobnosti legitímovaná po dobu jej trvania, pretože, v prípade zániku právnickej osoby sa nemožno dožadovať ochrany jej dobrej povesti.

39.2. Môže nastať aj situácia, keď pôvodca zásahu nespôsobí ujmu na dobrej povesti iba jednej právnickej osobe, ale oprávnených subjektov bude viac. V takom prípade majú možnosť brániť svoju dobrú povest' súdnou cestou všetky poškodené subjekty, či už súčasne alebo každý z nich zvlášť, nezávisle na sebe.

40. Z príslušných častí rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že v súvislosti s prvým výrokom, ktorým malo dôjsť k zásahu do dobrej povesti žalobkyne, bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná s poukazom na to, že „uvedené tvrdenie bolo prednesené nie voči žalobcovi, ale... voči spol. Priemyselný park Chemes, s. r. o.“, t. j. z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie. Žalobkyni preto vo vzťahu k prvému výroku nesvedčí právo na ochranu dobrej povesti.

40.1. Dovolaťka nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v kontexte prvého výroku namietala aj v odvolacom konaní, ale odvolací súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú. Odvolací súd pri formulovaní nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne (CHEMES, a. s. Humenné) v kontexte prvého výroku predneseného žalovanou, uvažoval o právnej norme obsiahnutej v § 19a ods. 3 v spojení s § 19b ods. 1 OZ, pričom sa zamýšľal nad možnosťou jej aplikácie a skúmaním jej obsahu a zmyslu a v rámci výkladu na podklade svojich skutkových zistení prijal právny záver o neexistencii dôvodu na aplikovanie predmetnej právnej normy § 19b ods. 3 OZ na prejednávany prípad, a to vychádzajúc z premisy, že možnosť domáhať sa ochrany dobrej povesti právnickej osoby je viazaná len na tú právnickú osobu, ktorá bola špecifikovaná a ktorej názov je zapísaný v obchodnom registri.

41. Posúdenie aktívnej legitímácie v sporoch o ochranu názvu a dobrej povesti právnickej osoby v praxi nerobí väčšie ťažkosti, pretože nie je zložitý logicky posúdiť, aká právnická osoba bola zásahom poškodená.

42. V prípadoch ako je tento ale platí, že v bežnej reči a zvlášť pri politických prejavoch je prirodzené, že sa nepoužívajú formálne presné označenia osôb, ale zvyknú sa používať skrátené formy, príp. iné

označenia osôb, ktoré vystihujú o koho v danom prípade ide. Nemôže byť na ťarchu žalobcu, o ktorého dobrú povesť sa jedná, ak osoba zasahujúca do jeho dobrej povesti sa vyjadrí formálne nepresne, avšak navonok je objektívne zrejmé, že sa negatívny výrok týkal práve osoby žalobcu.

43. Nesprávnosť právneho názoru súdov nižších inštancií možno ad absurdum ilustrovať na príklade, že keď sa povie „mobilný operátor orange“, tak je zrejmé, že sa to týka spoločnosti Orange Slovensko, a. s., hoci nebola spomenutá celým obchodným menom zapísaným v obchodnom registri. Podstatné je celkové vyznenie informácie, resp. to ako je spôsobilé byť vnímané v očiach zainteresovanej verejnosti.

44. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že je obchodnou spoločnosťou zaoberajúcou sa výrobou energií a ich dodávkou obchodným spoločnostiam pôsobiacim v Priemyselnom parku Chemes a obyvateľom mesta Humenné. S obchodnými partnermi v Priemyselnom parku Chemes má vybudované dlhodobé vzťahy a spoluprácu, pričom požíva u obchodných partnerov a obyvateľov mesta Humenné dobrú povesť.

45. Podľa dovolacieho súdu je pre vyvodenie aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne podstatnou skutočnosť, čo bolo témou mestského zastupiteľstva: bola to energetika a výrobcom energií v priemyselnom parku je žalobkyňa Chemes, a. s. Humenné (spoločnosť Priemyselný park Chemes s. r. o. nie je a ani v minulosti nebola výrobcom a dodávateľom energií), preto vychádzajúc z jednotlivých súvislostí prejavu žalovanej a v kontexte programu mestského zastupiteľstva treba mať za to, že výroky žalovanej sa týkali žalobkyne.

46. Aj z hľadiska významu použitých slov v slovnom spojení „v priemyselnom parku Chemes“ je zjavné, že toto slovné spojenie vyjadruje určitý priestor (areál, priemyselný objekt a pod.) a nie obchodnú spoločnosť; nesporným faktom je aj skutočnosť, že dlhodobo je prevádzkovateľom (správcom) priemyselného parku Chemes práve žalobkyňa - Chemes, a. s. Humenné, ktorá takto vystupuje aj na verejnosti.

47. Z celkového kontextu prejavu žalovanej ako aj formulovania predmetnej časti prejavu, ktorý sa týkal toho, že v Priemyselnom parku Chemes „končia firmy pre zlé podmienky“, vyplýva, že tento výrok žalovanej sa dotýkal žalobkyne. Treba mať na pamäti, že kontext a súvislosti, v akých je konkrétny prejav urobený, vždy prispievajú k jednoznačnému stotožneniu právnickej osoby s konkrétnym prejavom.

48. Ako formalistický, nepresný a nevyvážený sa tak javí názor odvolacieho súdu, že možnosť domáhať sa ochrany dobrej povesti právnickej osoby je (bez ďalšieho) viazaná len na tú právnickú osobu, ktorá bola špecifikovaná a ktorej názov je zapísaný v obchodnom registri, z čoho vyvodil, že spoločnosť Chemes a. s., Humenné (žalobkyňa) nie je aktívne vecne legitimovaná v súvislosti s predmetným tvrdením žalovanej.

49. Preto na právnu otázku dovolateľky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená je odpoveď dovolacieho súdu zhrnutá v právnej vete: Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobkyne v konaní o ochranu dobrej povesti právnickej osoby nie je potrebné, aby difamačný výrok (žalovanej) obsahoval celé a presné označenie obchodného mena dotknutej právnickej osoby a postačuje, ak výrok obsahuje také identifikačné znaky právnickej osoby, prostredníctvom ktorých možno túto osobu spoľahlivo a dostatočným spôsobom identifikovať aj bez uvedenia celého obchodného mena, napr. relevantnou časťou obchodného mena v spojení s kontextom, v ktorom bol výrok verejne prednesený.

50. Dotknutá osoba nemusí byť v prejave presne označená, ale postačuje uvedenie takých údajov, ktoré navodzujú spojitost' s určitou právnickou osobou, pričom jeden výrok sa môže dotýkať a vzťahovať aj na viacero osôb.

50.1. V prípade, že pôvodca zásahu nespôsobí ujmu na dobrej povesti iba jednej právnickej osobe, ale

oprávnených subjektov bude viac, majú možnosť brániť svoju dobrú povesť súdnou cestou všetky poškodené subjekty, či už súčasne alebo každý z nich zvlášť, nezávisle na sebe. Z tohto dôvodu nie je vylúčená ani pluralita subjektov oprávnených domáhať sa práva na ochranu dobrej povesti, keďže v názve tak žalobkyne (Chemes a. s., Humenné) ako aj spoločnosti Priemyselný park Chemes, s. r. o. je označenie Chemes, čo môže vyvolávať u adresátov prejavu možnosť zámeny týchto subjektov.

51. Sumarizujúc vyššie uvedené dovolací súd uzatvára, že pre konštatovanie o neoprávnenom zásahu do dobrej povesti právnickej osoby nemusí byť osoba, ktorej sa tento zásah týka identifikovaná celým obchodným menom, ale stačí, ak je z inkriminovaného výroku zasahujúceho do dobrej povesti zrejmé, že sa týka konkrétnej osoby. Pre vytvorenie záveru, koho sa určitý výrok týka, je postačujúce, ak je z výroku a jeho kontextu dostatočne zrejmé, o akú osobu sa jedná, resp. ak je táto osoba v danom výroku dostatočne identifikovaná spôsobom, na základe ktorého ju možno spoľahlivo určiť; pritom nemusí byť osoba, ktorej sa neoprávnený zásah do dobrej povesti týka, identifikovaná celým obchodným menom.

52. So zreteľom na povahu a účel dovolacieho konania preto najvyšší súd dospel k záveru, že v danej procesnej situácii, ktorá nastala po kasačnom náleze ústavného súdu, pre dosiahnutie zmyslu a podstaty ďalšieho konania prichádza do úvahy zrušenie nielen rozsudku odvolacieho súdu, ale aj rozsudku prvoinštančného súdu (keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu) z existencie nesprávneho právneho posúdenia (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP) nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne v kontexte prvého výroku predneseného žalovanou: „v priemyselnom parku Chemes končia firmy pre zlé podmienky“. V ďalšom konaní bude úlohou súdov nižších inštancií posúdiť opodstatnenosť uplatneného nároku na ochranu dobrej povesti žalobkyne za zohľadnenia právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tomto uznesení.

53. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

54. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.